

Sted med Hensyn til uægte Børn. Jeg kan ikke Andet end udtale, at det glæder mig at se, at den ærede Minister har havt Die for de Samfundsbrøst, der findes i saa Henseende, og har givet dette et Udtryk ved at fremkomme med et Lovforslag, som har givet Anledning til det, som nu foreligger fra Landstingets Side. Jeg tror ikke som den ærede sidste Taler, at det vil have nogen-helst Indflydelse paa Mædeligheden, enten forøge eller formindske den, hvorledes Moderne ville blive stillede med Hensyn til det Underholdningsbidrag, de senere kunne faae, naar de føde uægte Børn; det gjøre de i deres Vessindighed ingen Regning med. Det er min Overbevisning, at det hverken vil forøge eller formindske de uægte Børns Antal, men derimod er det givet, at der vil komme større Midler til Stede efter Lovforslaget til at give uægte Børn en anstændig Forsørgelse end den, der er til Stede efter den Lovgivning, vi nu have, hvor der ofte bydes aldeles uanstændig smaa Bidrag fra Barnefaderens Side. Jeg kan ikke Andet end anse Lovforslaget for et meget væsentligt Fremskridt. Der kunde have været tænkt endnu større Fremskridt, nemlig at Børnene skulde have Faderens Navn, skulde have Arveret efter Faderen, om ikke fuldt ud saa dog en begrændset Arveret; men jeg tror, at det at indblande disse Spørgsmaal her maaste vil forhindre Loven i at udfomme, saaledes at det er bedst at lade det ligge til andre Tider. Naar vi først faae et saa stort Fremskridt, som der her er tilfigtet, kunne vi maaste senere faae det næste. Vi vide jo, at i gamle Tider, efter gammel dansk Ret, stod det udenfor Ægtefættets fødte Børn i samme Forhold til Faderen som til Moderen, ja vi have endog saa Exempler paa, at Kongekronen er gaaet i Arv til uægte Børn. Vi tage jo mange Ting op fra gode gamle Tider, som har viist at kunne faa sin Brøve for Nutidens Domstol, hvorfor saa ikke ogsaa paa dette Omraade? Hvad der for Retten gav mig Anledning til at begjære Ordet, var nærmest et Punkt, som den ærede sidste Taler berørte. Der er nemlig efter min Mening et meget svagt Punkt ved Lovforslaget. De, som kjende Forholdene i de Egne, hvor der er et stort Antal Børn, ville vide, at det er fuldt ud sandt, hvad den ærede sidste Taler sagde, at de, som blive udlagte Barnefædre til

uægte Børn, og som altsaa have Udsigt til at skulle svare Alimentationsbidrag, ikke faa sjældent udvandre til Amerika. Jeg tror endog, at Flertallet gjør det, og det er jo en betænkelig Sag, thi efter Bestemmelserne i dette Lovforslag vil jo Barnefaderen til det uægte Børn se, at hvis han udvandrer, kan efter Lovens Bestemmelse Moderen ikke komme til at lide derunder, idet hun af Kommunen faar det Alimentationsbidrag, han ellers skulde udrede. Jeg tror, at § 4 i Lovforslaget vil kunne faae den praktiske Folge, at den vil bidrage til, at Landbrugets solideste Arbeidskraft i større Omfang end hidtil foranlediges til at udvandre her fra Landet paa Grund af de strenge Bestemmelser, som nu gives med Hensyn til Barnefaderens Pligt lige overfor hans uægte Børn. Det er et Forhold, som efter min Mening fortjener at tages under alvorlig Overveelse. Hvor fuldt ud jeg end indrømmer de humane og smukke Tanker, der ere nedlagte i Lovforslaget, kunne vi dog ikke se bort fra de praktiske Følger, som en saadan Lov kan faae. Lad os da overveie dette Forhold, inden vi sætte Lovens Stempel paa det foreliggende Lovforslag. Jeg har vel set, at den høitærede Justitsminister i Landstinget har berørt dette Forhold, men han opgav Tvoet og mente, at der ikke egentlig kunde gjøres Noget derimod, fordi der derved vilde gjøres et for stort Indgreb i den personlige Frihed. Men der kunde dog maaste findes en eller anden Form, hvorunder man kunde formindske den Fare, som virkelig her er til Stede. Det er jo netop det Mædelige derved, at det væsentlig er Landbrugets solide Arbeidskraft, der gaar tabt derved, og Landbrugets solide Arbeidskraft er virkelig ikke for stor, den, vi har, maa vi søge at bevare. Strømningen har hos os været, at Arbeidskræften fra Landet søger ind til Byerne, saa der er der Overslod og kunde godt undværes Noget; det vilde ikke være til Glæde, om en Del fra Byerne udvandrede til Amerika. Men paa Landet er Forholdet anderledes, der maa vi søge at bevare den gode Arbeidskraft, som egentlig er den, der i væsentlig Grad javnes. Jeg vil stemme for Forslaget i Modsetning til den sidste ærede Taler, og jeg haaber, at der vil komme noget Godt ud deraf, men jeg vil tillige haabe, at vi kunne finde en Form, hvorved